

## Bolnav este Pământul

Emilia Plugaru

---

Bolnav este Pământul  
Cel fără de cuvânt.  
Prea-poate-n Galaxie  
E un martir, un Sfânt.

Pe spate-i cocoțată,  
De veacuri, Omenirea,  
I-apropie sfârșitul,  
I-apropie pieirea.

În numele lui sfânt  
Dezlănțuie războaie,  
Priviți-l, pe alocuri  
Iar arde-n vâlvătaie.

E încă viu Pământul,  
Dar rănilile îl dor,  
Și sufletul îl doare  
Căci florile lui mor.

Ce multe flori frumoase  
Cresc pe Pământ, sub Soare,  
De ce să nu-nflorească?  
De ce să moară oare?

Te-ai compromis demult,  
Tu, Omenire, care  
Te crezi pe-acest Pământ  
Puternică și mare!

Te-ai compromis demult  
Și suflet nu mai ai,  
Căci craca de sub tine  
Cu tot ce-i viu o tai!

Pământul te tot rabdă  
Ca mama pe-al său pui.  
Un lut ai fost și tu  
Ieșit din trupul lui.

Dă-ți seama, Omenire,  
Pământul plânge mut,  
Șiroaiele-i de lacrimi

Te vor preface-n lut.

Bolnav este Pământul  
Oftează de durere,  
Salvează-l, Omenire,  
De propria-ți, tăcere!